



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. ledna 2019 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Ing. Heleny Chumchalové a Michala Ridoška

takto:

Obžalovaní

1) Artur P.,

nar. xxx v Sumy, Ukrajina, trv. bytem xxx, student 6. ročníku lékařské fakulty, st. příslušnost UKR, t.č. v ČR xxx

2) Anatolii S.

nar. xxx v Sumy, Ukrajina, trv. bytem xxx, student 2. ročníku pedagogické školy, st. příslušnost UKR, t.č. v ČR xxx

jsou vinni, že

dne 13.08.2018 v době mezi 19:50 a 21:50 hod., v Praze 4 u stanice metra Opatov, nejprve na spirálovitě točivé cestě z ulice Chilská směřující k vestibulu stanice metra Opatov, poté, co je nezletilá N. G., nar. xxx, a nezletilá D. A. S., nar. xxx, oslovily a požádaly, aby jim v nedaleké prodejně zakoupily alkohol, neboť jim je 16 let a alkohol jim neprodají, takto obžalovaný Artur P., nar. xxx, učinil, za peníze od nezl. S. v prodejně tisku RELAY ve vestibulu stanice metra Opatov, zakoupil láhev Konzumní vodky zn. Božkov o obsahu 0,5 litru, a tuto společně popíjeli, kdy větší část z obsahu lahve vodky vypila nezletilá G., na které bylo zcela zjevné, že je opilá, zatímco obžalovaní P. a S. si dali každý jen doušek, poté, co kolem 21:00 hod. nezletilá S. odešla domů, využili opilosti poškozené N. G., která se motala a byla v dobré náladě díky vlivu alkoholu, pod záminkou procházky a konstatování, že není vhodné pít na veřejnosti ji odvedli do křoví v

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

přílehlém parku za ulicí Bartůňkova, kde ji obžalovaný Artur P. uchopil za hlavu a tlačil jí hlavu směrem dolů do oblasti svého pasu a takto ji přinutil, aby na něm vykonala orální pohlavní styk, kdy jí vložil penis do úst, aby ho takto uspokojovala, což učinila, aniž by u něj došlo k vyvrcholení, a po chvíli pak poškozenou shodně uchopil za hlavu obžalovaný Anatolii S., nar. xxx, donutil ji k předklonu a vložil jí svůj penis do úst a poškozená rovněž na něm vykonala orální pohlavní styk, aniž by u něj došlo k vyvrcholení, přičemž poškozená nedala najevo slovně svůj nesouhlas, neboť se bála, že v případě, kdy bude klást odpor jí ublíží, kdy obžalovaní ke spáchání činu využili stavu bezbrannosti poškozené, ve kterém se nezletilá nacházela v důsledku působení alkoholu, kdy při koncentraci alkoholu v krvi přesahující 1,4 ‰ byla ve stavu takového obluzení, že nemohla hodnotit situaci, ve které se nacházela a klást adekvátní odpor,

tedy: jiného násilím a zneužitím bezbrannosti donutili k pohlavnímu styku, čin spáchali jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchali na dítěti,

čímž spáchali

zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný P.

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 (pět) roků.

obžalovaný S.

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu 5 (pět) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní povinni nahradit společně a nerozdílně poškozené N. G., nar. xxx bytem xxx na náhradě nemajetkové újmy částku 10 000 Kč (deset tisíc korun českých) s úrokem z prodlení ve výši 9,75% p.a. od právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená N. G., nar. xxx odkazuje se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala na obžalované dne 12. prosince 2018 obžalobu pro skutek kvalifikovaný jako zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kterého se podle podané obžaloby měli dopustit tím, že dne 13.08.2018 v době mezi 19:50 a 21:50 hod., v Praze 4 u stanice metra Opatov, nejprve

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

na spirálovitě točivé cestě z ulice Chilská směřující k vestibulu stanice metra Opatov, poté, co je nezletilá N. G., nar. xxx, a nezletilá D. A. S., nar. xxx, oslovily a požádaly, aby jim v nedaleké prodejně zakoupili alkohol, neboť jim ještě není osmnáct a alkohol jim neprodají, takto obviněný Artur P., nar. xxx, učinil, za peníze od nezl. S. v prodejně tisku RELAY ve vestibulu stanice metra Opatov, zakoupil láhev Konzumní vodky zn. Božkov o obsahu 0,5 litru, a tuto společně všichni čtyři popíjeli, kdy během hovoru nezletilé přiznaly, že jim ještě nebylo patnáct let, přesto větší část z obsahu lahve vodky vypily nezletilé G. a S., kdy zejména na nezl. G. bylo patrné, že je opilá, zatímco obvinění P. a S. si dali každý jen doušek, poté, co kolem 21:00 hod. nezletilá S. odešla domů, využili opilosti poškozené N. G., která se motala, zpívala a tančila, pod záminkou, že není vhodné pít na veřejnosti ji odvedli do křoví v přilehlém parku za ulicí Bartůňkova, kde ji nejprve obviněný Artur P. hladil přes oblečení v oblasti zad a hýždí, pak ji uchopil za hlavu a tlačil jí hlavu směrem dolů do oblasti svého pasu a takto ji přinutil, aby na něm vykonala orální pohlavní styk, kdy jí vložil penis do úst a požadoval, aby ho takto uspokojovala, což učinila, aniž by u něj došlo k vyvrcholení, a po chvíli pak poškozenou uchopil za hlavu obviněný Anatolii S., nar. xxx, donutil ji k předklonu a vložil jí svůj penis do úst a poškozená rovněž na něm vykonala orální pohlavní styk, aniž by u něj došlo k vyvrcholení, přičemž poškozená nedala najevo slovně svůj nesouhlas, neboť se bála, uvědomovala si, že oba muži jsou cizinci, měla strach, že v případě, že bude klást odpor jí ublíží, a proto se pouze snažila odtáhnout hlavu a uhýbala hlavou, kdy tento její odpor byl obviněnými překonán, a obvinění ke spáchání činu využili stavu bezbrannosti, ve kterém se nezletilá nacházela v důsledku působení alkoholu, kdy byla ve stavu takového obluzení, že nemohla hodnotit situaci, ve které se nacházela a klást adekvátní odpor, a uvedeného jednání se dopustili, přestože od poškozené věděli, že nedovršila věku 15 let.

2. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že se obžalovaní dopustili jednání, jak je popsáno a právně kvalifikováno ve výroku o vině, kdy vycházel z dále specifikovaných důkazů.
3. Obžalovaný P. vypověděl, že se rozhodli dát si pizzu, proto jeli na metro Opatov. Dali si pizzu a sedli si na betonovém kruhu u stanice. Přišly tam dvě dívky, a požádaly je, aby jim koupili alkohol. Zeptal se, kolik jim je let, řekly, že šestnáct. Ze začátku odmítl koupit, ale na podruhé, co na tom trvaly, ta se rozhodl to koupit. Ví, že alkohol je možné užívat od osmnácti let, ale i když věděl, že jim je šestnáct, tak se rozhodl ten alkohol koupit. Daly mu peníze, šel do obchodu a koupil láhev vodky a džus. Pak se vrátil, vrátil zbytek peněz, odevzdal jim láhev vodky a džus. Myslí si, že N. hned otevřela láhev vodky a hned si lokla, pak se o něčem bavily, ale byly od nich ve vzdálenosti čtyři, pět metrů a N. se stále dívala na něj. Nabídl slečnám společnost a N. ihned souhlasila. Nato znovu otevřela láhev vodky a každá si dala doušek z láhve. Následně se průběžně navzájem vybízeli k pití zakoupené vodky. Bavil se s N., trochu mluvila rusky; řekla, že měla přítele nebo kamaráda z Ruska. N. obžalovaným řekla, že je bisexuální a pak obžalovanému ukazovala erotické fotografie své dívky, o které říkala, že s ní chodí půl roku. D. s nimi skoro nemluvila. Po nějaké době D. sdělila, že jede domů. Zeptala se N., jestli taky nechce jet domů. Ta jí sdělila, že ne, že zůstane. Pak odjela D., N. zůstala, dále pokračovala v pití vodky. Pak se obžalovaných zeptala, jestli nejedou domů, na což obžalovaný odvětil, že si dá ještě cigaretu a pojedou domů. N. je chtěla doprovodit s tím, že se necítí dobře. Pak šli a Anatolie se zeptala, proč vůbec nepije. Řekl, že se mu to nelíbí a dívají se na ně lidé. Tato otázka zazněla, když šli k samotnému lesu. Na to jim N. odpověděla, že je jí to jedno, a ještě se napila. Následně už skoro nemluvila, pouze poslouchala hudbu, tancovala a smála se. Ještě obžalovanému říkala nějaké komplimenty Když přišli v lese k takové křižovatce, zastavili se, dal si cigaretu. N. si také zapálila cigaretu, zakouřili si, a asi za minutu se zakymácela a naklonila se do strany a v jednom okamžiku málem spadla. Přitom ji obžalovaný zachytil, na což N. reagovala tak, že jej chtěla obejmout. N. měla v ruce láhev vodky, proto, aby ji mohl jistit jí vzal a někde odložil. Možná se odkutálela. Na N. bylo vidět, že je opilá, na což reagoval Anatolii tak, že radši půjdou domů, aby se nic nestalo. Tak jí řekli ahoj, ona jim „zamávala ahoj, ahoj“. N. se vydala směrem k metru a obžalovaní šli na svoji zastávku. Odtud jeli domů. K dotazům obžalovaný dále uvedl, že na Opatově byly cca od 20.00 hodin a to po dobu 1 hodina 40 minut až 2 hodiny, kdy se rozloučili s poškozenou. Na

Opatov jeli autobusem a metrem, zpátky pak pouze autobusy s jedním přestupem. Až na Opatov jeli na pizzu, protože obžalovaný věděl, že je tam dobrá. V Praze bydleli obžalovaní v jednom bytě. Znají se od dětství. Obžalovaný mohl s poškozenou komunikovat jen díky tomu, že hovořila rusky. Poškozená jim kromě výše uvedeného sdělila nějaké informace o její rodině, dále, že užívá marihuanu a zkusila pervitin a extázi. Neměl o poškozené valné mínění, ale její přítomnost mu zásadně nevadila, proto s ní komunikoval. Sám vypil pouze dva nevelké doušky, nejvíce vypila N.. D. také pila. Anatolii pil pouze džus, vodku vůbec nepil. Před odchodem od zastávky Opatov byla v lahvi necelá polovina. V parku byla již N. znatelně opilá. Přesto se prakticky celou dobu se usmívala, i když se s nimi loučila. Změny v chování N. neregistroval. S Anatoliem se v podstatě vůbec nebavil o tom, jak celou situaci vnímal, prakticky celou dobu se věnoval telefonu. Bavili se, ale ne o dívkách. Když na dívky Anatolii promluvil, tak mluvil anglicky, ale dívky mu nerozuměly. K zachycení N., když padala, došlo tak, že šla napravo od něj, Anatolii šel trochu vpředu, šla a tancovala, a když se zastavili u té křížovatky, ona se potácěla na stranu, tak jí přidržel. Ví, že to bylo kolem pasu. To byl jediný moment, kdy padala. Věkově N. vnímal jako 16-17 letou, takže nepochyboval o sděleném věku; neslyšel, že by říkala, že jí je 14 let. Žádná z dívek nebyla po celou dobu vyplašená, vystrašená nebo nejistá. N. neřekla nic nestandardního. Obžalovaný viděl v batohu poškozené, kromě džusu, který tam dávala, i bílou krabičku, na které byla namalovaná zeleně marihuana. V době, kdy mělo dojít ke skutku, byla s obžalovaným v Praze (a bydlela s ním) i jeho přítelkyně. S ní měl běžně pohlavní styk. Necítil se sexuálně frustrován. V rámci své výpovědi pak obžalovaný dle svých možností načrtl do mapy odkud a kam od zastávky Opatov šli. V návaznosti na to pak k rozpory mezi náčrtky obžalovaných uvedl, že na metro se nevraceli, protože autobusem byla cesta rychlejší. Na Opatově byl opakovaně, kdy jednou jel zpět právě touto trasou. Možnost takové cesty zjistil v minulosti od cizích lidí, když se ptal na cestu. Domů dojeli autobusem č. 139, kdy přestupovali jednou.

4. Obžalovaný S. vypovídal v hlavním líčení obdobně. Svou vinu odmítl. Potvrdil shodně setkání s nezletilými. Uvedl, že sám alkohol nepil. Snažil se zpočátku konverzovat v angličtině, ale dívky mu nerozuměly. Téměř pořád si hrál na telefonu. Artur mu občas sdělil, co se od dívek (zejm. N.) dověděl. Například, že kouří marihuanu, užívá pervitin a zkoušela nějaké jiné drogy. Na otázku, proč to dělá, odpověděla, že chce vyzkoušet všechno. Také řekla, že má dívku, ale líbí se jí také kluci, tzn., že je bisexuální. Ukazovala jim erotické fotografie své dívky. Skoro pořád pila alkohol a její kamarádka mluvila po telefonu. Obžalovaný shodně popsal odchod D.. N. neodjela, protože chtěla zůstat s obžalovanými. Neví, kdo navrhl, že se půjde pryč, nikdo nebyl proti. Dokud šli směrem k parku, N. poslouchala nějaké písničky, také viděl, že jí dvakrát volali, ale neodpověděla na telefonát. Přišli k zatáčce a zastavili se, protože viděli, že pro N. je obtížné držet se na nohou. Viděl, jak se snažila obejmout nebo držet se za Artura, ale on jí na to nijak neodpovídal. Minutu nebo dvě se něčím bavili, neví o čem, protože zase hrál na telefonu. Když k němu N. přišla, chtěla jej obejmout, to jí nenechal udělat. V ten okamžik jí znovu zatelefonovali. Viděl, že jí telefonovala máma, anglicky a s pomocí gest se jí zeptal, proč neodpovídá. Načež odvětila, že to pro ni není důležité a že nechce. Už neměl přání tam zůstat, tak požádal Artura, aby jí řekl, že musí jít domů. Když se loučili, tak měla N. dobrou náladu, usmívala se a mávala jim rukou. K dotazům pak obžalovaný dále uvedl následující. Neví, v kolik na Opatov dorazili, nicméně odjžděli autobusem domů zhruba v deset hodin večer. Setkání s poškozenou (a její kamarádkou) pro obžalovaného nebylo důležité, nesoustředil se na to. Sám s dívkami nemluvil a ani se o to nesnažil, hrál si téměř pořád na telefonu. Dívky jej nezajímaly. Zpočátku na dívky hovořil anglicky, čemuž nerozuměly; možná znaly pár slov. Ani neposlouchal, o čem se s nimi baví Artur. Obžalovaný umí rusky. Neví, zda někdo z dívek hovořil rusky, ví veškeré informace od Artura. Poškozená se možná něco rusky říct snažila, ale neví to. S Arturem seděli u malé stěny a děvčata stála naproti nim. Kamarádka poškozené se někdy vzdalovala, aby se bavila po telefonu. Alkohol se nenapil vůbec, ale lahev vodky v ruce držel. Neměl důvod pít, navíc nemá rád tvrdý alkohol. Z místa odešli, aby se prošli. Mohl to navrhnout kdokoli, neví kdo to byl. Po procházce

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

chtěli jet s Arturem domů. V parku nebyli s poškozenou více než 15 minut. Neví, kolik alkoholu zbylo v lahvi. Neví, kdo lahev z Opatova odnášel, ale v parku ji pak následně měla N.. Od zastávky Opatov mohli jít tak 150-200 metrů. Zastavili se, protože na N. bylo vidět, že je pro ni těžké držet se na nohou. V tom okamžiku, když málem spadla a Artur ji přidržel, když chtěla obejmout Artura a potom i obžalovaného, pochopili, že bude lepší jet domů. Rozešli se na různé strany. N. šla zpět k metru Opatov. Po cestě do parku N. poslouchala hudbu a něco říkala. Celou dobu se usmívala. Oni šli trochu dopředu, zatočili do cesty, přešli jí a šli na autobusovou zastávku. Když se v parku zastavili, lahev od N. vzal Artur a položilo ji na zem. Nepřemýšlel o tom, že by se N. mohlo po jejich rozchodu něco stát. Odpovídá si sama za své činy. N. vypadala vyspělá, dokonce starší, než kolik jim tvrdila (šestnáct let). Myslí, že se N. Arturovi nelíbila. Neví, zda se někdo z obžalovaných líbil jí, bavila se s Arturem. Obžalovanému se N. nelíbila, má přítelkyni. Nelíbí se mu dívky, které kouří a pijí alkohol. V rámci své výpovědi pak i obžalovaný S. dle svých možností načrtl do mapy odkud a kam od zastávky Opatov šli.

5. Poškozená nezl. N. G. byla taktéž slyšena v hlavním líčení, neboť její výslech z přípravného řízení byl sice proveden jako neodkladný úkon při splnění zákonem stanovených podmínek, avšak jako jediný usvědčující důkaz v souladu s již ustálenou judikaturou, nemohl být použit. Ve své výpovědi poškozená popsala události dne 13.8.2018 následovně. Bylo to o prázdninách, když spala v Praze u babičky, tak se domluvila s kamarádkou D., že se sejdou na Chodově, a že se trochu připijí. Jela za ní na Chodov a pak spolu jely na Opatov s tím, že tam si mohou někde sehnat nějaký alkohol, buď tak, že ho koupí samy, anebo že by našly někoho, kdo by jim to koupil. Ani jedna se neodvážily jít ho zkusit koupit, takže hledaly nějaké kluky nebo holky, kdo by jim to koupil. Tam seděl Artur s tím druhým klukem, tak se odvážily za nimi jít, přišly za nimi s tím, jestli jim nekoupí nějaký ten alkohol a oni, že klidně. Šel to koupit Artur, koupil vodku s pomerančovým džusem, a když přišel, tak se zeptal, jestli se k nim mohou přidat. Ony odvětily, že to není problém. Byli tak všichni spolu, D. telefonovala s mámou a babičkou s tím, že pak musí odjet. Poškozená už byla trochu připitá, tak jí to bylo vcelku jedno. D. odjela, tak na místě zůstala s obžalovanými sama. Na to se jí Artur zeptal, jestli se nepůjdou někam projít, že jeho kamarád nechce pít na veřejnosti. Poškozená souhlasila. Tak šli, tam vzadu u Opatově je parkoviště, byly tam vysoké keře, tak tam byli. Tu vodku Artur nebo ten druhý položili na zem a Artur k poškozené přišel, začal jí objímat a začal jí táhnout do těch keřů. Objímali se, jak už poškozená byla připitá, tak na něm trochu ležela, jako že se objímali, pak jí začal rvát hlavu dolů k jeho rozkroku s tím, že si rozeplnul kalhoty a stáhl si spodní prádlo a dal jí hlavu k jeho rozkroku. Prostě jí rval hlavu k jeho penisu, aby mu ho vykourila. To udělala, ale on do její pusy ani na ni neejakuloval. Mezitím, co jí tam rval tu hlavu, jak to dělala, tak se mezi sebou bavili, jestli rusky, ukrajinsky, neví, jakým jazykem, něco si tam říkali a pak přišel ten jeho kamarád a udělal úplně to samé, co on. Ani on neejakuloval. Když se oblékli, tak tam tu vodku nechali a odešli úplně jiným směrem, jinam a řekli jí jen „čau“. Jak poškozená již byla hodně připitá, tak šla cestou na metro a cestou spadla, roztrhla si horní ret a zarazila si zub. Byla celá od krve. Brečela a šla do toho metra, tam si sedla na schody, koukala na svoje ruce, na sebe, byly celé od krve. Začalo jí vrtat v hlavě, co se vůbec stalo, a když tam seděla, tak za ní přiběhl jeden pán s paní, jestli nepotřebuje pomoc. Řekla, že nepotřebuje pomoc, že se potřebuje dostat na Pavlák. Oni, že pojedou s ní. Tak jeli metrem, přijeli na Pavlák a ta slečna, že najde aspoň záchody, aby se mohla umýt a ten pán mezitím zavolal policajty, ti tam přijeli, pak tam přijela záchranka, ti jí dávali dýchnout, nadýchala 1,45. Pak jí odvezli do Nemocnice Motol, kde jí brali odběry krve. K dalším dotazům poškozená uvedla, že si s D. úplně blízké nejsou. Poškozená jezdila osm let na tábor a A. tam přijela také, přivezl jí tam vedoucí z tábora a bavily se, sedly si a pak jsme si párkrát i psaly. Když byla tady v Praze, tak tu moc nezná, tak jsem si na ní vzpomněla a napsaly si. Dominice nic soukromého nesdělovala. Nejsou velké kamarádky, baví se (pozn. normálně), dlouho se nebavily, tak se sešly. Nevzpomíná si, že by jí říkala důvěrné informace o zkušenostech se sexem, s alkoholem apod. Když se dohadovaly, že se sejdou, měly se sejít ještě s nějakými kamarády D., ti ale nepřišli. Plánovaly od počátku, že si koupí a budou pít alkohol. Na Opatov jely, protože jí

D. řekla, že Opatov je taková ta horší část Prahy, kde by jim to prodat mohli. Nepamatuje si, kdo oslovil Artura. S klukama komunikovala česky, protože on (pozn. Artur) říkal, že tu pracuje. Bylo poznat, že není Čech, ale něco málo rozumět mu bylo. Myslí, že ona by byla schopna domluvit se anglicky, rusky nic neumí. S Arturem mluvila trochu česky, trochu anglicky a hlavně gesty. Z kluků byl komunikativnější Artur, s Anatoliem moc nemluvila, protože když tam přišly, tak on tam seděl a hrál tam nějaké hry, tak si myslela, že se bavit nechce, nebo že vůbec neumí česky, tak na něj nemluvila. Když se (Artura) zeptala, jestli jim to koupí, tak se zeptal, kolik jim je. Má za to, že řekla, že jim je 16. Na to reagoval, že jim to tedy koupí. Pak přišel a ptal se, jestli jim je fakt 16, tak řekla, že je jim 14. Neměl s tím žádný problém. D. u toho byla, ale neví, jestli to slyšela. Určitě byla u toho, když poškozená obžalovaným sdělovala, že jim je 16 let. Neměly přesné plány, co budou dělat, až získají alkohol. Chtěly se připít do nálady. Asi by nikam z Opatova neodjížděly. Pokud se týká možnosti blíže se seznámit s obžalovanými, pak poškozená uvedla, že zpočátku jim šlo pouze o to, aby jim koupili ten alkohol. Když se pak Artur zeptal, jestli se k nim mohou přidat, tak se s nimi začali tak nějak bavit česko-anglicky, a poškozené přišlo, že jsou docela fajn, tak proč se s nimi nebavit. Iniciativa vzešla od obžalovaných. Neví, o čem všem se bavili. Z cca hodiny, co byli všichni 4 spolu, mohla D. tak 20 minut protelefonovat. Neví, jak velká byla lahev vodky, kterou Artur koupil, domnívá se, že měla objem 1 litr. Z lahve vypila nejvíce. Párkrát se napil ten Artur a párkrát D. a pak i Anatolii. Když odcházeli do parku, byla vypitá asi půlka lahve. Když šli tou cestou, držel lahev buď Artur nebo Anatolii, ale myslí, že spíše Artur. Pak tu láhev neviděla. Sama po odchodu od stanice Opatov už z láhve vodky nepila. Celkově vypila odhadem asi 6 panáků. Anatolii nepil na Opatově, ale až potom, co odtamtud odešli. Šli zřejmě všichni vedle sebe, ona byla vedle Artura. Domnívá se, že ušli tak 20 metrů. Kluci tam šli s tím, že tam budou pít. Neví vlastně, proč s nimi šla. Po cestě si něco řekli, ale rozhodně nemluvili pořád. V tu chvíli byla poškozená veselá a měla dobrou náladu. Neví jestli tančila nebo poslouchala muziku. Bezprostředně předtím, než jí Artur zatáhl do křoví, tak chvíli stáli na jednom místě. Anatolii se tam napil a kouřili tam. V parku byli asi půl hodiny. Orální sex s každým z obžalovaných mohl trvat tak 5 minut. Artur se jí líbil, ale nedávala mu to nějak najevo. Nechtěla s ním navázat intimní kontakt. Nesnažila se ho políbit. Když byli u toho křoví, tak jak jí obejmul, tak ho objala také, ale vlastně neví proč. Marihuanu měla cca týden před předmětným dnem; neví, kdy předtím naposledy užila pervitin, ale ví, že to nebylo v Praze, ale v jižních Čechách, kde bydlí s matkou. Drogami se necítila ovlivněná, pouze byla pod vlivem alkoholu. Chodila nejspíše, a když se zastavili, tak se kymácela, ale neupadla. Měla problémy s rovnováhou, ale chytat jí nikdo nemusel. K objetí ze strany Artura nedošlo v souvislosti s tím, že by potřebovala pomoc při držení rovnováhy. Poškozená si pamatuje, že stála, Artur ji obejmul a ona mu dala ruce okolo krku. Pak začal s ní dělat kroky dozadu do křoví. Neví přesně, kam obžalovaní následně šli, ale šli jiným směrem než ona. Když ji kontaktoval sv. W. se sv. K., nechtěla zavolat policii, protože se bála toho, co by z toho bylo, že by měla problémy, že by na ní doma rodiče byli naštvaní, že by z toho byl průser. K dotazu, zda měla dojem, že udělala něco špatného, poškozená uvedla, že to vnímala jsem tak, že jsem byla dost připitá, bála se spíš toho. Domů ještě takto opilá nepřišla. Bála se, že když by se rodiče dozvěděli, že pila, že by pak na ní hrozně řvali, co si to dovoluje ve svém věku a tak. Bála se toho, že kdyby tam přijeli i policajti a kdyby jí odvezli a přišlo by se na to, že v sobě měla nějaké drogy z dřívějška, že by šla třeba do pastáku. Blízcí jí začali shánět až poté, co v domluvený čas nebyla na smluveném místě. To bylo až když už byla na I.P.Pavlova. Jako první s rodiči na jejím telefonu mluvil záchranář RZS. Alkohol, který vypila na Opatově za přítomnosti obžalovaných, byl jediný alkohol, který ten den pila. Na své chování v Motole si nepamatuje. Je pravdou, že lékařka řekla něco v tom smyslu, že jí nevádí, že jí znásilnili, ale že jí policajti zatáhli do Motola. Není to tak, že by jí znásilnění nevádilo, byla ráda, že žije, že se jí nic nestalo. Vadilo jí, že se to bude řešit, rozebírat a že z toho budou problémy. Pokud uváděla, že jí štve, že se na ní ti muži vystřídali a poté jí ani nedoprovodili na metro, pak poškozená uvedla, že to není tak, že jí to neštvalo. Vadilo jí ale to, že s ohledem na její stav, kdy nemohla ani chodit, jak byla připitá, jí nechali na místě, což následně vedlo k tomu, že se při cestě na metro zranila. Při samotném

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

orálním styku se bála, že když začne křičet, uhýbat hlavou, takže by to mohlo dopadnout i mnohem hůř, než to dopadlo. Donucení vnímala tak, že když jí začal sahat na hlavu, začal ji tlačit níž, tak uhýbala tou hlavou, tak jí vzal oběma rukama. To brala jako donucení, že to má udělat. V minulosti měla problémy ve škole. Měla snížené známky z chování za záškoláctví. Opakovaně nechodila do školy a matce o tom lhala. Již dříve měla intimní styk; „nebyl to přítel, ale kluk“. Chodila i s holkou, ale s tou neměla sexuální styk. V Praze byla spíš za babičkou, ta je pro ní z rodiny nejdůležitější. K rodičům úplně důvěru nemá. Lepší vztah má s otcem. Rozhodně se ale nikomu nepsvěří se vším. Nechtěla, aby se otec o věci dověděl, protože se vídají málokdy a nikdy ho neviděla našťvaného. Bála se, že když se to dozví, tak uvidí, jaký je, když ho našťve. Měla v mobilu nahé fotky přítelkyně, ale neví, jestli je obžalovaným ukazovala. V batohu měla krabičku na marihuanu, ale ta byla prázdná. Obžalovaných se na marihuanu ptala, ale řekli jí, že nemají., Artur jí ale řekl, že jí také kouří. Stále vnímá jako to nejhorší, že upadla a zranila se, takže byla středem pozornosti. V té době, kdy se to dělo (nucení k orálnímu styku), nebrala ohled na to, co oni dělají, co si nechala od nich udělat. V tu chvíli to nevnímala. Když pak seděla v metru na těch schodech a koukala se na svoje ruce od krve, tak jí to začalo docházet. Do okamžiku, kdy jí Artur zatáhl do křoví, se nebála. Říkala si, o co jde, co dělá. Pak, když jí začal sahat na hlavu, to strach měla.

6. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu soud přečetl protokol o výslechu nezletilé svědkyně D. A. S., když k takovému postupu byly splněny veškeré zákonné podmínky. Svědkyně uvedla, že N. zná asi rok, poznaly se na táboře v červenci 2017. Po celou dobu si psaly, fyzicky se znovu viděly až 13.08.2018. Sešly se kolem 18:00 hod. v OC Chodov, kde se procházely a kolem 19:00 hod. přijely do stanice Opatov. Zde byly asi 10 minut a koukaly, kdo by jim koupil alkohol. Alkohol si chtěly koupit jen tak. Kousek od metra seděli dva mladí kluci. N. se líbil ten menší, tak k nim došly a začaly se s nimi bavit. N. mluvila víc, uměla i trochu rusky, ona moc nemluvila. N. těm klukům řekla, jestli by jim koupili alkohol, konkrétně vodku a ona jim dala peníze, asi 300 Kč. Ten menší kluk si vzal peníze a šel vodku koupit do večerky RELAY. Ony si tu vodku vzaly a chtěly odejít zpět na Chodov, a když odcházely, tak jeden z těch kluků na ně zakřičel, jestli mohou jít s nimi. N. byla pro a jí to bylo jedno. Nakonec kluci navrhli, aby zůstali tam, co byli, tedy u metra Opatov. Sedli si tam a povídali si. Ona hodně telefonovala, protože ji naháněla babička, sestra a máma. Během povídání otevřeli lahev, každá se jednou napila. Pak ona musela jet domů, což bylo asi kolem 21:00 hod., N. s těmi kluky tam zůstala. Neví, kolik alkoholu bylo v lahvi, když odcházela. Ten menší z kluků rozuměl česky, ten větší uměl jen anglicky nebo rusky. Na začátku, když po nich chtěly, aby jim koupili alkohol, tak se ti kluci ptali kolik jim je let. N. jim řekla, že 16. Je možné, že později jim N. řekla pravdu, tedy že jim je 14 let, ale ona to neslyšela, protože po většinu doby telefonovala. Ti kluci jí připadali v pohodě. Později jí N. psala, že má stehy v puse a nějaká kamarádka jí psala, že N. odvezla sanitka. O tom, že byla sexuálně obtěžována, jí N. neřekla. Když odcházela, tak jí N. připadala veselejší, ale v jakém byla stavu, nedokáže posoudit. Zás tak jí nezná. Dále uvedla, že ten menší z kluků jim pořád říkal „pijte, pijte, pijte...“, říkal to česky s cizím přízvukem. Od N. ví, že střídala kluky, že má nějaké zkušenosti s drogami, a že alkohol moc nepije. O tom, co se N. mělo stát, nic neví.
7. Soud dále v hlavním líčení slyšel svědka Marka W.a, který kontaktoval poškozenou ve stanici metra Opatov. Svědek uvedl, že šel večer na Opatově do metra ve vestibulu po schodech na nástupiště a před ním šla dívka, která hodně nahlas brečela a motala se po schodech. Doběhl jí, aby jí nabídl pomoc. Když k ní došel, viděl, že je od krve. Hned zastavil nějakou slečnu, co šla za ním, jestli má kapesníky. Ptali se dívky, co se jí stalo. Ze začátku říkala, že jenom upadla a roztrhla si ret, (viděl zranění rtu, ze kterého hodně tekla krev). Ptali se jí dál, jestli se jí opravdu něco nestalo, ona pak říkala, že se s kamarádkou opily, že vypily flašku vodky s kamarádkou a že chce jet domů. Ptali se jí dál a ona řekla, že jí znásilnili dva kluci v parku. Tak hned chtěl volat policii, ale to mu dívka zpočátku rozmluvila. Chtěla ať policii nevolají, že už na ní čeká na I.P. Pavlova její otec. Svědek si říkal, že jí přesvědčí v metru, protože slečna jí taky uklidňovala, a z metra zavolají policii. Udělali to tak, protože už zrovna přijela souprava metra a dívka říkala, že musí za

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

tím otcem, že už na ní čeká a že se o ní určitě strachuje. Tak jeli tím metrem. Dívka jim sdělila, že je nezletilá a že brečí asi hlavně kvůli tomu, že se bojí policie. Svědek se domníval, že dívce je tak sedmnáct až osmnáct let. Pak z ní nakonec vylezlo, že jí je čtrnáct, že otec na ní nečeká, tak svědek zavolal policii a policie čekala na I.P. Pavlova, kde si ji převzala. Několikrát říkala, že v tom parku to byli dva Ukrajinci a jednou řekla, že to byli dva Rakušáci, ale to Ukrajinci řekla víckrát. A že v parku už byla sama, že do toho parku šla bez kamarádky, kamarádka odešla z baru a už tam byla jenom s těma klukama. Jinak svědkovi žádné další podrobnosti neříkala. Jenom ví, že slečně řekla něco víc, když pak šel telefonovat do zadní části vagónu. Když (pozn. na I.P.Pavlova) vyjeli do vestibulu, tam čekali asi minutu a přijely dvě hlídky policie a převzali si dívku. Jenom se jich zeptali, co se stalo, přijela ještě záchranka, vzali si na ně číslo a pak jeli domů. K dalším dotazům svědek uvedl, že když dívku uviděl, byla mnohem více rozrušená, než že by se pouze bála policie. Jak to vnímal, představuje si takhle největší rozrušení člověka. Nebyla schopná ani mluvit, byla sice opilá, to bylo vidět, ale když řekli, že zavolají policii, tak nebyla schopná ani mluvit, začala pouze ještě víc brečet. Pokud se týká opilosti dívky, trochu se motala, ale byla stále schopná chodit. Když seděla, tak nikam nepadala, vnímala normálně, normálně mluvila, nezadržovala v řeči, nepřeríkávala se. Alkohol z ní byl i cítit. Dívka skutečně zmiňovala, že byla na Opatově v baru, neříkala v jakém, že si koupila s kamarádkou lahev vodky a že šly do baru. Pochopil to tak, že do baru již šly opilé. Otec dívky ve stanici I.P.Pavlova nebyl, dívka jim sdělila, že si to vymyslela. Dívka s nikým při cestě metrem netelefonovala, ale do telefonu se dívala. Dokud jim dívka neřekla, že jí je čtrnáct, zdálo se mu její jednání zvláštní, byl zmatený, že tak brečela, když chtěli volat policii. Poté už jí věřil, že se skutečně stalo, co popisovala. Na Opatově byli s dívkou cca 1,5 minuty, pak hned přijelo metro. Na I.P.Pavlova byli za cca 15 minut. Nevnímal u dívky, že by byla i pod vlivem drog, přesto jí koukal na ruce, aby se ujistil, že nemá nějaké vpichy.

8. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu soud přečetl protokol o výsledku nezletilé svědkyně N. K., která spolu se svědkem W.em pomáhala poškozené v metru. Uvedla, že dne 13.08.2018 kolem 22:00 hodiny vycházela ze stanice metra Opatov a ve vestibulu metra si všimla dívky, která byla celá od krve a brečela. Šla k ní a ptala se jí, co se jí stalo. Zároveň s ní k té dívce přišel i nějaký kluk, ptal se na totéž. Ta dívka jim řekla, že byla s kamarádkou pít, že nějakí Ukrajinci jim koupili pití, a pak to pili s nimi, potom ta kamarádka musela odejít a ona s nimi zůstala sama a oni ji prý zatáhli do nějakého parku, a tam ji nutili k orálnímu styku, prej ji znásilnili, to říkala. Ona se dívky ptala, kam jede, a ta řekla, že na I. P. Pavlova, kde má sraz s tátou. S tím klukem řekli, že ji doprovodí a cestou se s tím klukem domluvila, že zavolají policii. Zavolali, a policie si dívku převzala. Dívka byla určitě opilá, měla rudé oči a bylo to i cítit.
9. S ohledem na úřední záznam PČR ze dne 14.8.2018 sepsaný kpt. Hrabálkem soud slyšel svědkyni MUDr. Sylvu D., která se dle úředního záznamu měla vyjadřovat vyšetřovatelům k chování poškozené na urgentním příjmu dětí ve FN Motol. To svědkyně popřela, kdy uvedla, že vůbec nebyla v práci. O věci neví nic, má informace pouze z lékařské zprávy, kdy poškozenou neošetřovala. Její jméno zřejmě bylo zmíněno nedopatřením. Došlo zřejmě k tomu, že si policie neověřila totožnost lékařky, se kterou mluvila a vycházela z „vývěsky“ o službě konajícím personálu, kdy mohlo být skutečně její jméno na této vývěsce, neboť ta se nemění přesně se začátkem směny. Svědkyně potvrdila, že se k věci může vyjádřit pouze Mgr. F., která poškozenou ošetřovala.
10. V návaznosti na výsledcích sv. MUDr. D. soud vyslechl ošetřující lékařku z FN Motol MUDr. Kateřinu F.. Ta potvrdila, že ve FN Motol ve své službě ošetřovala poškozenou. Odkázala na vyhotovenou lékařskou zprávu a dále uvedla následující. K chování poškozené po jejím příjmu k ošetření uvedla, že s ohledem na svojí předchozí praxi by chování dívky by jako akutní stresovou reakci nepopsala v žádném případě, což bylo pro ni i pro přítomný personál na urgentním příjmu velikým překvapením, protože očekávala, že jestliže 13letá dívka zažije takovou stresující událost, tak bude minimálně plačtivá, bude vyděšená, bude fixovaná na přítomnost otce, který za ní dorazil. Nic z toho však nepozorovali, dokonce tam byly momenty, kdy jim poškozená

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

přišla nějakým způsobem pobavená. Nedokáže říci, zda to mohl způsobit alkohol a zjištěné kanabinoidy, avšak významně ovlivněná jí z tohoto hlediska nepřišla. Když se poškozené ptala, proč si nezavolala sama policii či záchranku poté, co se stalo, tak řekla, že to nepovažovala za nutné. Poškozená se nejen smála, ale velice aktivně vedla nějakou komunikaci prostřednictvím mobilního telefonu. Otce si víceméně nevšímal. Zda si poškozená pořizovala selfie, si svědkyně nepamatuje. Z chování poškozené a z jejích odpovědí pochopila, že byla rozladěná, že vůbec byla odeslána k ošetření, že byla zadržena hlídkou policie a nelíbilo se jí, že si roztrhla kalhoty. S otcem poškozené komunikovala svědkyně pouze krátce, aby mu sdělila informace o zdravotním stavu dcery a o dalším postupu, že musí věc nahlásit i kvůli přítomnosti alkoholu a OPL. Otec byl překvapený, zaražený a jeho reakce svědkyni přišla přiměřená tomu, co se stalo, spíše byl ve fázi prvního popření celé situace, jeho reakce jí přišla adekvátní. Byla to právě svědkyně, která mluvila s policist, MUDr. D. to být nemohla. Poškozená měla na svůj věk výrazné líčení. Pokud ve zprávě uvedla, že je pacient orientovaný a cílý, vychází se z exaktních faktorů. Pokud uvedla na stupnici číslo 15, znamená to, že je orientovaná časem, místem, osobou, odpovídá promptně a všechny její motorické funkce jsou zachované a odpovídající plnému vědomí. Pokud by byla ovlivněna vyšší promile alkoholu nebo návykovou látkou, tak určitě by viděla, že ta odpověď je s latencí a hodnotila by to jako 14, takže i ta hodnota 15 odpovídá tomu, že to, co naměřili, skutečně je prokazatelné, že tam vliv toxických látek byl, ale nemělo to vliv na snížení jejích kognitivních a motorických funkcí, ty byly plně zachované. Urgentní ošetření poškozená nepotřebovala, ale policie nemohla postupovat jinak než přivolat RZS. Ve své praxi svědkyně neviděla mnoho znásilněných 13letých dívek a nemá vyšší psychologické vzdělání, nicméně i kolegové záchranáři, kteří byli ve směně, byli velice překvapeni, protože podle nich její chování tomu neodpovídalo. Nezpochybňovali, že by k tomu došlo, spíš vyslovili obavu o další psychický vývoj té dívky, pokud tohle na ní nezanechalo větší dojem, jak bude vypadat její budoucnost, nechtěla tím zpochybnit, zda k něčemu došlo nebo ne. Přesto, že měla poškozená 1,4 promile krevní zkouškou, tak ani přes tuto hladinu pro svědkyni vůbec nevykazovala známky opilosti, které by vedly k bezbrannosti. Krevní zkouška byla provedena v nemocniční laboratoři. Pro policii byl zřejmě odebírán ještě další vzorek krve později. Mohlo k tomu dojít až po jedné hodině ranní.

11. Svědkyně Monika G., matka poškozené k projednávané věci uvedla, že dcera přijela na prázdniny za babičkou a za otcem. Co se stalo, jsm se dozvěděla později, kdy dcera nebrala telefony. Ten večer byla v práci. Byly domluvené, že si budou volat a ozývat se a ten den jí přestala dcera brát odpoledne, večer telefony, nereagovala, neozývala se (nepřijímala hovor). V minulosti se to nikdy nestalo. Vždy byly s dcerou v kontaktu po telefonu nebo SMS; posílaly si i fotky. Když už měla strach, tak volala babičce a ta jí oznámila, že ji pustili někam ven za nějakou kamarádkou. Pak se jí snažili dovolat všichni, babička se jí dovolala, až když byla v sanitce a vezli ji do nemocnice. Otec dcery okamžitě jel do nemocnice, v nemocnici ji ošetřili, zjistili přítomnost alkoholu. Co se stalo tam, konkrétně neví, ví, že si rozbila pusy, měla sešitý ret. O události doma nemluví. K doplňujícím dotazům svědkyně uvedla, že dcera je uzavřenější, je pubertáčka. Problémy přisuzovala pubertě. O tom, jak dcera žila (užívání alkoholu, drog, sexuální zkušenosti), se dověděla až v souvislosti s projednávanou věcí. Jediný problém, který dcera v minulosti měla, bylo záškoláctví. To se vyřešilo. Byli s dcerou u kurátora, psychologa a dcera přešla na jinou školu. Bylo to způsobeno i špatnými kamarády. Doma komunikují a žijí normálně, dcera se jí ale příliš s ohledem na svojí uzavřenost nesevěřuje. Otcem má dcera ráda, ale má z něj strach. Přesto by však pro ni nepochybně byl oporou. V minulosti měl otec dcery problémy s drogami. S dcerou sice nebyla v kontaktu bezprostředně po události, avšak i poté byla značně rozrušená, jak z události samotné tak i z možných následků. Jediné, po té noci, když se setkaly, tak se dcery ptala, zda tam došlo k sexu. Na to dcera říkala, že ne, a že se nebránila, protože se bála, co by jí mohli udělat. Od incidentu je dcera pod přísnějším dohledem, včetně dohledu kurátora a řeší se i její užívání drog. Dcera udělala za svou minulostí tlustou čáru. Dcera si po události na nic nestěžuje. Je uzavřená. Jestli to má spojitost s tou událostí nebo se to přisuzuje pubertě, nedokáže

svědkyně říct. Uzavřenější určitě je. První, co jí dcera po události řekla do telefonu, bylo, že již nikdy v životě nechce jet do Prahy. Dcera určitě nechodila na nějaké noční tahy. Její kamarádku D. S. svědkyně nezná.

12. Svědek Tomáš G., otec poškozené popsal události tak, že mu volali z FN Motol, že tam má dceru, a že mají podezření na znásilnění, aby si pro ni přijel. Po příjezdu do nemocnice mu oznámili, že dcera měla 1,4 promile, a že tam nějaké sexuální napadení asi bylo. Pak se viděl s N., byla rozhozená, starala se o to, že má na sobě roztrhané věci apod. Jestli byla v nějakém šoku, neví. Pak čekali na výsledky vyšetření a na kriminálku. K dotazům pak svědek uvedl, že ten den mu dcera řekla, že se spojila přes facebook s kamarádkou z tábora a že by za ní jela na Chodov nebo na Opatov. Jela tam okolo čtvrté nebo šesté hodiny. Domluveni byli, že bude do deseti zpátky, a až bude vyjíždět z Chodova, že mu zavolá a on ji na Pavláku vyzvedne u metra. Až do desáté hodiny s dcerou v kontaktu nebyl, potom se jí snažil dovolat a posílal SMS. U dcery vnímal, že se bála reakce matky, z ní měla velký strach. Dcery se na událost neptal. Dceru v Motole viděl mezi jednotlivými vyšetřeními, čekal na příjmu. Chvilkami brečela, chvilkami se smála, střídaly se jí nálady. Smích byl spíš vynucený, jak se jí svědek snažil rozptýlit. Bližší informace o událostech se dověděl až v souvislosti se zahájením trestního stíhání obžalovaných. Vztah N. a matky není asi moc dobrý, N. je v pubertě a jsou tam nějaké třenice. Svědkův vztah s N. dobrý, jsou kamarádi. S dcerou se vidá cca 2x za rok, vždy 1-2 týdny. Dcera do Prahy jezdí i za babičkou, 2x-3x za rok. Právě svědkova matka má dceru více na starost, když je dcera v Praze. Babičku má N. ráda. Neví, jestli se jí dcera svěřila s tím, co se stalo. V minulosti s N. byl pouze jeden problém a to ve škole, kdy se jí velmi zhoršil prospěch. O tom, že by užívala dcera drogy nikdy, nic nevěděl. Jako možné vysvětlení pro nevázaný život N. vidí svědek komplikace ve vztahu s matkou a izolované prostředí, ve kterém žijí. S dcerou probíral, jak se má chovat k mámě. Měla strach ze setkání s ní. Snažil se korigovat jak N., tak maminku, aby si nevjely hned do vlasů. S dcerou je stále v kontaktu. Dcera byla po události u psychologa. O chlapcích se s dcerou obecně bavil. Ptal jsem se jí, jestli se jí líbí nějaký kluk, říkala, že si na někoho myslí, nebo že se jí někdo líbí. Svědek si neuvědomuje, že by mu dcera někdy lhala. Svědek přiznal že občas užívá drogy a taktéž, že byl ve VTOS na cca 4 roky.
13. K návrhu obhajoby byli slyšeni svědci Svitlana S., matka obžalovaného, Igor P., otec obžalovaného a Oleksii H., bratranec obžalovaného S., kteří se vyjadřovali k osobám a výchově obou obžalovaných. Jejich výpovědi lze shrnout tak, že nikdy s ani jedním z obžalovaných nebyly žádné problémy, že nevěří, že by se obžalování činu mohli dopustit.
14. Soud dále vyslechl v hlavním líčení znalce MUDr. Jaroslava Zvěřinu, který shrnul závěry znaleckých posudků vypracovaných společně s prof. PhDr. Petrem Weissem na oba obžalované. Stvrdil závěry znaleckých posudků, podle kterých v případě obžalovaného P. nebyly prokázány žádné sexuálně deviantní tendence a zájmy u posuzovaného. Nebyla zjištěna žádná duševní porucha ani choroba, nebyla také zjištěna žádná sexuální deviace. V době, kdy se měl dopustit inkriminovaného deliktu, byl posuzovaný zřejmě ve stavu lehké opilosti, která neměla forenzně významný vliv na jeho jednání. Při absenci psychické i sexuální patologie nebyly v době deliktu jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti ve vztahu k inkriminovanému jednání sniženy. U posuzovaného nebyla zjištěna výraznější agresivita. Posuzovaný nevykazuje ve své sexualitě žádné poruchy ani parafilní zájmy. Je tedy plně schopen svoji sexualitu ovládat. Posuzovaný není po psychické ani sexuální stránce nebezpečný svému okolí, a to též za předpokladu, že by se skutečně dopustil inkriminovaného deliktu, jehož spáchání neguje. Ochranná léčba, ani jiné podobné opatření není u posuzovaného indikováno. Osobnost jmenovaného je bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Emocionalita celkem diferencovaná. Afektivita a psychika dostatečně stabilní. Sexuální deviace ani sexuální dysfunkce u obviněného nebyly zjištěny. Je heterosexuálně orientovaný, psychosexuálně zralý přiměřeně věku. V uvedených situacích obviněný bude v souladu se svou inteligencí a nenarušenou osobností jednat pravděpodobně konstruktivně a neagresivně. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviaci v pravém

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

slova smyslu, zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnějším narušení základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení, pozornosti). Hodnotová orientace obviněného je dle jeho vlastního vyjádření podmíněná především náboženským přesvědčením. Budou u něho převažovat pravděpodobně racionalizace a prosté popírání. Jde o jedince intelektově mírně nadprůměrného (IQ 117), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Obviněný není osobou závislou na alkoholu či jiných návykových látkách. Motivace inkriminovaného tr. činu (pokud mu bude prokázán, on sám ho plně popírá) nebude podmíněná žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především se snahou po sexuálním uspokojení. Obviněný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Sociální a občanská adaptace obviněného je nenarušená, je netrestán, bez znaků závislosti, žije v rodině s dobrými vztahy, má dlouhodobý partnerský vztah, studuje vysokou školu. Obdobné závěry pak znalci učinili i v případě obžalovaného S., kdy vyšetření nevykazuje žádné deviantní prvky. U posuzovaného nebyla zjištěna žádná duševní porucha ani choroba. Nebyla zjištěna žádná sexuální deviace. V době deliktu, pokud se jej dopustil, nebyla u posuzovaného zjištěna žádná forenzně významná duševní porucha ani sexuální deviace. Pokud se dopustil inkriminovaného deliktu, pak jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti ve vztahu k deliktu byly plně zachovány. Osobnost jmenovaného je bez výraznějších anomálií, bez zjevných známek citové či sociální maladaptace. Emocionalita celkem diferencovaná. Afektivita a psychika dostatečně stabilní. Sexuální deviace ani sexuální dysfunkce u obviněného nebyly zjištěny. Je heterosexuálně orientovaný, psychosexuálně zralý přiměřeně věku. V uvedených situacích obviněný bude v souladu se svou inteligencí a nenarušenou osobností jednat pravděpodobně konstruktivně a neagresivně. Vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviaci v pravém slova smyslu, zvýšené agresivitě, těžším neurotickém onemocnění, hysterických osobnostních rysech, tendencích ke konfabulacím či závažnějším narušení základních psychických funkcí (percepce, paměti, myšlení, pozornosti). Hodnotová orientace obviněného je dle jeho vlastního vyjádření zaměřená především na rodinu bez nápadností. Budou u něho převažovat pravděpodobně racionalizace a prosté popírání. Jde o jedince intelektově nadprůměrného (IQ 122), bez forenzně významnějšího poškození centrálního nervového systému. Obviněný není osobou závislou na alkoholu či jiných návykových látkách. Motivace inkriminovaného tr. činu (pokud mu bude prokázán, on sám ho plně popírá) nebude podmíněná žádnou psychickou nebo sexuální patologií a souvisí z psychologického hlediska pravděpodobně především se snahou po sexuálním uspokojení. Obviněný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. Sociální a občanská adaptace obviněného je nenarušená, je netrestán, bez znaků závislosti, psychiatricky neléčený, má dlouhodobý partnerský vztah, studuje vysokou školu. Posuzovaný při vyšetření, v anamnéze, ani v psychologických testech nevykazuje vyšší úroveň agresivity. Je plně schopen své agresivní motivace ovládat. U posuzovaného nejsou zjištěny sexuálně deviantní zájmy, jeho sexuální aktivita není nadprůměrná. Je tedy schopen plně ovládat svou sexualitu. Pobyt posuzovaného na svobodě znalci nepokládají z psychologického ani sexuálního hlediska za nebezpečný, a to ani za předpokladu, že se inkriminovaného deliktu opravdu dopustil. Žádná ochranná léčba není v tomto případě indikovaná. Znalec dále při svém výslechu uvedl, že osobnostní charakteristiky, jak vyplynuly z testů, ani komunikace, kterou s nimi vedli, nesvědčili pro nějakou výraznou explozi, prchlivou náladu, ani se nesnažili nějak výrazně agresivně vystupovat proti obvinění nebo proti vyšetření apod. Předpokládá u obou průměrnou sociální adaptaci i ve stresující situaci. Pro konkrétní situaci postupují logicky, sociálně obvyklým způsobem a nejsou tam nějaké výrazné negativní emoce, které by ovlivňovaly ten jejich přístup. Předpokládaný konzum alkoholu nebyl velký, takže pokud byli pod vlivem alkoholu, jednalo se o opilost prostou, ani jeden není závislý na alkoholu v tom smyslu, že by patologicky nemohl přestat pít, nebo nemohl se vzdát konzumace, tzn. že nepovažují tu opilost v tomto případě za forenzně významnou. Pokud se týká možné motivace, znalec uvedl, že se obžalovaní upnuli na příležitost ke komunikaci. Jejich motivy byly

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

zpočátku afiliativní, tzn. chtěli se seznámit a pobavit. Možnost resocializace obžalovaných je bezproblémová. Pokud se týká navazování vztahů, jsou obžalovaní spíše introvertní. Byli spíše ve vleku té události, protože jeden z nich se rozhodl zakoupit alkohol, který slečny požadovaly a tak s nimi navázali docela přátelský kontakt. V navazování vztahů jsou zdrženlivější.

15. Na poškozenou byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek ke zkoumání jejího duševního stavu znalci z oboru psychiatrie a z oboru psychologie MUDr. Alenou Gayovou a PhDr. Karlem Humhalem, kdy tito ve znaleckém posudku konstatovali, že celková osobnostní struktura posuzované pošk. nezl. N. G. je výrazně disharmonická, introvertovaná, psychicky labilní, úzkostná. Také vznětlivá, plachá, citově tvrdá, individualisticky zdrženlivá, soběstačná, bez dostatku sebevlády, vnitřně napjatá. Podle projekcí s neuroticky porušenými vztahy k druhým lidem s tendencí selhat v zátěži v důsledku útlumu a vytěsnění citů. Schopnost svědkyně zapamatovat si a následně reprodukovat prožité události je neporušena. Skutečnosti, které poškozená uvedla, nejspíš zažila. Otázkou je míra její aktivní spoluúčasti vzhledem k stupni opilosti (viz odpověď znalce psychiatra). Vzhledem k anamnestickým údajům o komplikacích při narození, disharmonickému vývoji osobnosti, socializovaných poruchách chování, způsobu života s časným zahájením sexuálního života a konzumaci drog a průběhu šetřené události, je obecná věrohodnost svědkyně snížena. Rozumové a duševní schopnosti poškozené v době, kdy měl být na ní spáchán trestný čin, byly sníženy prostou středně těžkou opilostí s nejméně 1,45 – 1,60 promile alkoholu v dechu. Vzhledem ke zkušenostem poškozené s alkoholem, hodnotí znalkyně, schopnosti poškozené vyhodnotit situaci a účinně se bránit snížené střední měrou. Šlo o osobu bezbrannou. Poškozená trpí disharmonickým vývojem osobnosti se socializovanými poruchami chování. Z psychiatrického hlediska šlo u poškozené v době po činu o akutní stresovou reakci. Následná posttraumatická stresová porucha se nevyvinula. Nebylo zjištěno, že by psychické potíže související s činem způsobily poškozené omezení v jejím životě. V hlavním líčení pak k dotazům soudu a stran znalci rozvedli své závěry následovně. Pokud se týká specifické věrohodnosti, nejsou znalci oprávněni k tomu závěry uvádět, nicméně znalec Dr. Humhal uvedl, že dle subjektivního vnímání se přiklání k závěru, že se událost stala tak, jak ji popisuje poškozená, Dr. Gayová pak uvedla, že rovněž z psychiatrického hlediska nezjistila důvody, pro které by měla poškozená lhát. Fakt, že se u poškozené nevyvinula posttraumatická stresová porucha (dále také jen „PSP“) je zjevně zapříčiněn vývojem poškozené i jejími osobnostními rysy, kdy poškozená má poruchy chování, sexuální iniciaci ve 13 letech, má zkušenost s alkoholem, pokračuje pervitinem, jsou tam poruchy chování. Byl to experiment, který dopadl tak, jak ona nemohla předpokládat. Znalec psycholog uvedl, že v době, kdy poškozenou vyšetřoval, což byl asi měsíc po té události, trpěla silnou úzkostí silnou úzkostí z možných následků. Poškozená sama sdělovala, že žádné následky události nemá, že má strach z možné pomsty obviněných, z toho, že to vyšlo najevo. Ona sama říkala, že kdyby nebyla k tomu nepřímou donucena, tak by nikdy tu událost nenahlásila a zatajila by ji. Poškozená jako oporu vnímá otce a zejména babičku – matku otce. Vztahy s matkou hodnotila jako neutrální – ani špatné ani extra dobré. Pokud poškozená nechtěla, aby se blízcí o události dověděli, je to s přihlédnutím k osobě poškozené vysvětlitelné tím, že měla výčitky svědomí, že matce i otci udělala něco špatného, a že je to ona, kdo za to může. Je to dáno vývojem osobnosti. Obecně prakticky – dívky v pubertě se nesevřují překročením výchovné rámce doma. Je to velmi časté a ona rámce překračovala zhruba od 13 let. Není zcela zřejmé, jak iniciativní poškozená je při navazování blízkých vztahů. Existuje mnoho faktorů, které do toho zasahují, navíc je poškozená pubertální dívkou, která nedomýšlela důsledky, nemá zkušenosti, její emoční výkyv je také pubertální. V testech vyšlo, že poškozená v reálném životě, pokud dojde k nějaké stresové nebo zátěžové situaci, tak může selhat ve smyslu použití adaptačních způsobů vyrovnání se s tou situací. Poškozená si je vědoma nesprávnosti svého chování (užívání drog, alkoholu, předčasné iniciace sexuální zkušenosti), kdy ale tam hraje roli puberta a impulzivita v pubertě. Ona ví, že je to špatně. Funguje efekt, že když to dělají další a mají tam brko, tak si dá také, opora rodiny je slabší. Teoreticky u poškozené může nastat negativní reakce, kdy je poškozená odmítnuta, ačkoli

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

má zájem o bližší kontakt. Záleží na spoustě dalších věcí, jak se s takovou situací vyrovná. Dalo by se říct, že v některých situacích se s těmito příhodami vyrovnává tzv. maladaptivně, tzn. nezvládá je, tzn. například tuto konkrétní situaci nezvládá, opila se. Rozhodně se ale nejedná o pravidlo. V daném případě bylo jednání poškozené ovlivněno především mírou opilosti. Znalec z oboru psychiatrie nenalezl žádnou motivaci, proč by si měla vymýšlet právě popisovanou událost a ne něco jiného. Pokud se poškozená při lékařském ošetření nechovala dle v předpokládaných intencích daných prožitou událostí, lze to přičítat opilosti. Znalkyně z oboru psychiatrie uvedla doslova „v té opilosti byla chráněna před celým tím prožitkem toho neštěstí, té hrůzy“. Možné následky jí došly až později. Pokud se poškozená policii vyjadřovala v tom smyslu, že ji šťve, že se na ni ti muži vystřídali a poté ji ani nedoprovodili na metro, může být takové vyjádření dáno tím, že v opilosti do určité míry spolupracovala, neboť jak byla opilá, až tak jí to nevadilo. Znalkyně z oboru psychiatrie pak dodala, že alkohol je citové anestetikum. Pokud byla poškozená třeba na dojezdu pervitinu, nebo tam měla marihuanu, tak vlastně to prožívání 13leté dívky, která je pod vlivem alkoholu a líbí se jí kluci, tak může v dobré víře jít a očekávat nějaké seznámení, a když se něco takového stane, tak trauma může přijít po vystráznění, anebo po nějaké době, že si uvědomí důsledky, následky a vlastně ten stav celkově. Osobnostní charakteristiky poškozené jsou takové, že potenciálně je schopna si podobnou událost vymyslet a otázka je, jestli se podaří zjistit buď motivaci, která by svědčila proto, že si to vymyslela, nebo se nepodaří. Znalci nevnímají jednání poškozené tak, že by se chtěla zviditelnit. Věc nechtěla oznámit. Kdyby tomu tak bylo, nafoukla by obrazovností následky a třeba i čin. Čin nebyl výrazně hysteridně popsán. Při vyšetření byla poškozená v úzkosti, říkala, že to mají geneticky dané, ale vycházela ze strachu z těch pachatelů. Další závěry, které učinili, svědčí pro to, že čin se stal. Poškozená není ten typ, který by si vymýšlel. S ohledem na to, že se bála následků, že by se jí případně mohli pachatelé pomstít, tak je otázka, kdyby se to nestalo, že by to neřekla. Spíše by měla tendenci to popřít, že se to stalo, než by si to vymýšlela. Poškozená se nepotřebuje ukazovat v lepším světle a ani si vymýšlet, protože tohle je na upoutání pozornosti, ona poutá pozornost svými eskapádami s návykovými látkami. Poškozená si uvědomila, o co šlo až nějakou dobu po činu, alkohol působí na mladistvé více než na dospělé lidi a podle toho, jak se chovala, tak alkohol byl citové anestetikum, kdy nebyla schopna hodnotit správně a detailně, co se stalo, a účinně se bránit. To, co se stalo v průběhu, to neočekávala. Až když to nastalo a překročilo to ten rámec, díky tomu, že byla opilá, nemohla se účinně bránit, nevěděla jak. Chování poškozených po znásilnění je různé. Jde také o to, jestli je dívka znásilněna agresivně či neagresivně. Když jde po parku, někdo ji zmlátí a násilí přinutí k sexu, případně má po sobě modřiny, určitě bude reagovat jinak. Bude plakat a bude ve stresu a v šoku z nenadálého jednání. Tady musela být ze začátku určitá míra spolupráce. Kluci se poškozené určitě líbili, koupili jí alkohol, a tak si myslela, že bude třeba hezký večer, že bude vztah. Pokud se týká bezbrannosti, mladí lidé ve svých důsledcích nechápou, co je sex a znásilnění. Přistupují k sexu jako k praktické činnosti, rovina prožitková nebo vztahová je jim vzdálena, nejsou schopni ji dohodnotit. Dospělý by se bránil pokusu o znásilnění tím, že vnímá situaci v mnohem širším kontextu než dítě. Pokud se týká v úvahu přicházejících motivací, anamnesticky u poškozené nedošlo k nějakým podobným situacím, že ona by si vymýšlela. Výchovné problémy jako záškoláctví jsou „pouze“ impulzivní poruchy chování. Z nějakého důvodu si vymyslet událost by vyžadovalo racionální úvahu, avšak schopnost poškozené racionálně uvažovat byla z pohledu psychologa snížena. Akutní stresová reakce vzniká, když se člověku stane něco, co ho traumatizuje a on si to uvědomí. Tam nastane úzkost, pochopení toho, poruchy spánky, neurotická reakce, akutní, tak jak to popisovala poškozená, netrvalo to ani měsíc, trvalo to týden. Jednalo se o strach z pachatelů. Neomezilo to poškozenou v běžném životě, protože to bylo akutní stresové trauma a trvalo nějakou krátkou dobu. Znalci dospěli k závěru, že to závažný vliv nemělo. Stresová reakce byla silná ještě v době, kdy poškozenou znalec – psycholog vyšetřoval. Nelze vyloučit že stavy myslí poškozené pocházejí z jiných zdrojů, otázka je, do jaké míry, co spadá na vrub té události. Ale i v rámci té události je třeba zdůraznit, že ona věc spíše vyčítala sobě. Pokud poškozená uvedla, že strach

konkrétně pochází z odplaty, tak neměli znalci důvod tomu nevěřit. Když se lidé něčeho bojí a přijdou na vyšetření, ať již v rámci posudku nebo v rámci vyšetření, tak obvykle mluví o té samé události. V odborné praxi se vychází ze skutečnosti, že člověk uvádí nepravdivé údaje buď z patologických důvodů, tzn. že trpí nějakou duševní poruchou nebo chorobou, anebo že vědomě lže. Znalec může s jistotou nebo s větší jistotou určit tu první variantu, tzn. že člověk je nějakých způsobem nějakým duševně nemocný, že má nějakou poruchu, a proto uvádí nepravdivé údaje. Pokud ten člověk netrpí duševní poruchou nebo chorobou, kterýkoliv člověk je schopen uvést nepravdivé údaje vědomě a to znalec nezjistí. Pod vlivem alkoholu jsou lidé více sugestibilní, poškozená si pod tím alkoholem troufla do vztahů jít dál, než by třeba chtěla a zároveň nedovedla správně vyhodnotit nebezpečí, které z toho plyne. Tím, když nedovedla posoudit, tudíž se z toho vyplývá účinně se bránit, tzn. že byla v jakémsi stavu bezbrannosti. Následkem požití alkoholu je člověk lhostejnější. Ženy se opíjejí proto, aby byly povolnější. To platilo i v případě poškozené. Poškozená říkala, že byla mile překvapena, že babička jí obejmula a ani otec jí nic nevytknul. Pokud by se uvažovalo, že stresová reakce, o které hovoří psychiatr, byla důsledkem strachu z případného trestu otce, tak to určitě tak nebylo. Strach z případného potrestání ze strany otce, kdy znalec vyšetřoval poškozenou asi měsíc po té události, by se nepromítl do těch testů takovou měrou nebo tak masivně. Pokud poškozená uvedla, že nejhorší na celé události bylo její zranění, pak k tomu znalkyně uvedla, že akutní stresová reakce nastala, když si to uvědomovala postupně, co se mohlo stát, následky toho činu. Jelikož je ještě psychicky nezralá a sex bere jako hru. Pokud znalkyně celé shrne, poškozená byla ve stresu a nechtěla poutat pozornost tím, co se jí stalo, ale chtěla to uklidit pod koberec.

16. Se souhlasem stran byly čteny závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a daktyloskopie.
17. Jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, vypracovaného Doc. Ing. Marií Balíkovou, v předloženém vzorku krve nezl. N. G. byla stanovena hladina ethylalkoholu 1,14 g/kg. Nezletilá se tedy v době činu nacházela ve stavu opilosti. Analýzou krevního séra byla prokázána minulé konzumace konopných drog (marihuany). Nelze tedy vyloučit, že v době činu se poškozená nacházela pod kombinovaným vlivem alkoholu a marihuany, souběžná konzumace marihuany a alkoholu má významný potencující efekt na CNS. Ve zbylém krevním vzorku nebyla přítomnost pervitinu potvrzena. Pervitin je detekovatelný v krvi podstatně kratší dobu než v moči, vzorek moče však nebyl zajištěn.
18. Dle znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a daktyloskopie se ze zajištěných věcných stop nepodařilo zajistit použitelné daktyloskopické stopy. Genetickou analýzou byla prokázána shoda DNA zajištěné na nedopalcích (st. č. 5 - 8), zajištěných na místě setkání obviněných s poškozenými u metra Opatov s DNA obviněných (st. č. 5 - 7 obv. P., st. č. 8 - obv. S.). Tedy je prokázána přítomnost obviněných na místě setkání s poškozenou. Ve stopách zajištěných od poškozené, na jejích oděvních součástkách, byla prokázána DNA poškozené. Ze stěru lidské krve, z pasu předložených kalhot patřících poškozené, byla dále izolována DNA vykazující shodu s DNA obv. Artura P.. Ze stěru hrdla lahve, stopa č. 4, byla prokázána přítomnost DNA shodné s DNA pošk. G. a DNA shodné s DNA sv. S..
19. Dále byly podle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy důkazy listinné, jak tyto jsou uvedeny v protokolu z hlavního líčení a specifikovány dále. Strany neměly návrhy na doplnění dokazování. Proto soud prohlásil dokazování za skončené. Poté, co soud provedené důkazy zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že se obžalovaní dopustili jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku, kterým naplnili skutkovou podstatu shora uvedeného přečinu. Oproti podané obžalobě, jak vyplývá z následujícího odůvodnění, došlo k úpravě popisu skutku s ohledem na prokázaný skutkový děj, kdy výsledkem je i změna právní kvalifikace oproti podané obžalobě.
20. Pokud se týká skutkových zjištění, soud vycházel při rozhodnutí o vině logicky v podstatě zcela z výpovědi poškozené, která, byť je jediným přímým důkazem, usvědčuje obžalované ze spáchání uvedeného skutku. Fakt, že se jedná o jediný přímý důkaz, je v obdobných projednávaných

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

případech v podstatě typický, kdy z charakteristiky skutku je zřejmé že se jedná o případ tvrzení proti tvrzení. V případě obou obžalovaných se totiž v podstatě jedná, pokud se týká samotného úzce časově ohraničeného jednání, ve kterém je spatřováno právě spáchání uvedeného zločinu, o „dvojjedinou“ výpověď. Při porovnání výpovědi obou obžalovaných se pouze v této části výpovědi obou obžalovaných v podstatě zcela shodují, kdy lze poukázat na fakt, že pokud se týká předchozího a následujícího děje (jeho popisu) se výpovědi obou obžalovaných více či méně liší. Poukázat lze na shora shrnuté výpovědi obžalovaných, jejichž součástí bylo vyjadřování se k průběhu děje u stanice metra Opatov (poškozená mluvila částečně rusky – obž. P. x částečně anglicky - poškozená x obž. S. s poškozenou nemluvil, protože mu nerozuměla, když mluvil anglicky, přitom on sám rusky umí), popis cesty s poškozenou do parku (jak byli seřazeni, jak se chovala poškozená) jakož i cesty zpět z místa činu. Projednávaná věc je do určité míry netypická v tom smyslu, že poškozená je osobou nízkého věku, čemuž odpovídá její rozumová vyspělost a vyjadřovací schopnosti, byla pod značným vlivem alkoholu, který významně zhoršuje, jak je soudu z jeho činnosti známo, ukládání paměťových stop a schopnost následné reprodukce vnímaných skutečností, kdy navíc je osobností značně disharmonickou. U poškozené je nepochybně značně snížena schopnost posoudit ze všech hledisek prožitou událost, jakož i chápat její vážnost. I z toho důvodu musel soud k verzi poškozené (a její osobnosti) přistupovat značně kriticky a velmi podrobně se zabývat v podstatě každým detailem výpovědi poškozené ze všech v úvahu připadajících hledisek a tuto musel podrobně konfrontovat s ostatními provedenými důkazy. Po provedeném dokazování pak soud musel konstatovat, že verze prezentovaná poškozenou obstála, kdy je podporována a ověřována dostatečným způsobem tak, aby mohla být rozhodujícím důkazem pro výrok o vině obžalovaných.

21. Obhajoba zcela logicky (a z tohoto hlediska k věci přistupoval soud), se snažila věrohodnost poškozené zcela podkopat, poukazujíc na jednotlivosti z její výpovědi, faktu, že v minulosti lhala o různých věcech, že má výchovné problémy, že je stížena následky disharmonického vývoje. Předně je třeba uvést, že každého svědka, není-li bezprostředně zjištěn jeho evidentní zájem na výsledku projednávané věci, je třeba považovat za věrohodného, není-li z objektivních skutečností možné dovést důvodné pochybnosti o jeho věrohodnosti. To se v daném případě nestalo.
22. Předně je třeba uvést, že znalci posuzující duševní stav poškozené de facto konstatovali, že její chování a postoje jsou dány jejím disharmonickým vývojem vlivem vnějšího prostředí, kombinovaným s pubertálním věkem. Znalci konstatovali, že poškozená netrpí duševní poruchou, která by jakkoli ovlivňovala její schopnost vypovídat důvěryhodně. U poškozené se neprojeví žádné indicie, které by nasvědčovaly tomu, že poškozená má vlastní (niterní, vrozené) vady, či problémy, které by samy o sobě vedly k závěru, že má poškozená zvláštní tendence ke lhaní či jiné zvlášť negativní vlastnosti, ze kterých by bylo možné obecně dovozovat motivaci ke krivému obvinění. Ačkoli je poškozená osobou mladou, je si nepochybně vědoma možných následků na ni i na osoby, proti kterým svědčila, kdy nebyly u ní shledány ani žádné zvláštní tendence ke mstivosti nebo snaze po odplatě.
23. Pokud bylo prokázáno, že poškozená v minulosti lhala, jednalo se vždy o situace, které svojí závažností nedosahovaly ani zdaleka závažnosti projednávané věci, kdy její lži se odvíjely právě a především od vlivu vnějšího prostředí (disharmonický vývoj daný do značné míry rodinou, nesprávnými kamarády apod.), jakož i jejího psychického stavu daného probíhající pubertou (experimenty se sexem, alkoholem, drogami, předvádění se před kamarády). Na tomto místě lze konstatovat, že prokázané lži poškozené lze podřadit pod typ lží, které lze z hlediska projednávané věci podřadit pod určitou kategorii lží „nevinných“, kterými se poškozená snažila dosáhnout určitých dílčích výhod, či jimi „mlžila“, aby zakryla své nežádoucí chování. Tyto lži poškozené lze tak označit za lži v podstatě typické pro věk a osobnost poškozené. Je přitom třeba konstatovat, že se nejednalo o programové jednání poškozené, ale o její určité výstřelky nemající zásadní vliv na věrohodnost poškozené v zásadních věcech. Z hlediska charakteru poškozené je třeba poukázat na fakt, že tyto lži z minulosti v trestním řízení poškozená, vědoma si možných

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

následků, bez okolků přiznala, což poškozené významně přidává na její věrohodnosti, když přiznala i to, co přiznávat v podstatě nemusela.

24. I přes výše uvedené soud přesto podrobil zevrubnému zkoumání výpověď poškozené v kontextu závěrů znaleckého posudku na posouzení jejího duševního stavu, kdy pokud poškozená zjevně netrpí patologickým lhářstvím, musela by mít ke křivému obvinění obžalovaných určitý motiv. Na první pohled teoretických motivů k takovému jednání má poškozená poměrně hodně. V kontextu faktu, že poškozená nechtěla informaci o tom, co se jí stalo vůbec sdělit a věc z vlastní vůle a přesvědčení nahlásila třetí osoba (viz výpověď zcela nezávislého svědka W.a), však jakékoli úvahy o jednotlivých v úvahu připadajících motivacích vedly soud do slepé uličky. Je přitom třeba zdůraznit fakt, který byl obhajobou kladen k tíži věrohodnosti poškozené, že poškozená vlastně samotný akt znásilnění nevnímala výrazně negativně, což je však poměrně dobře vysvětlitelné postojí poškozené k otázce sexuality a intimního kontaktu, ke kterým se vyjadřovali i znalci. Poškozená na otázku ohledně zkušeností se sexem v minulosti, zda „*Měla v minulosti nějakého intimního přítele nebo přítelkyni?*“ uvedla „*Měla. Intimní zkušenost to nebyl přítel, ale byl to kluk.*“. Je tak zjevné, že poškozená k intimním kontaktům přistupuje pragmaticky, bez potřeby určitého duševního souznění spočívajícího v blízkosti osob, společného prožívání událostí ve vzájemném porozumění a ohleduplnosti, vzájemné důvěrné komunikaci, poskytování si podpory apod. Poškozená bere sexuální styk do značné míry jako hru (viz vyjádření znalců z oboru psychiatrie a psychologie). Z toho pak zjevně pramení i neobvyklé chování poškozené, pokud se týká vnímání prožité události a upřednostňování následně prožitého úrazu jako ještě možná negativnějšího, neboť v tom vnímala svojí největší potupu. Je totiž třeba přihlídnout k faktu, že žádné zjevné přímé následky jednání obžalovaných na poškozenou nemělo, kdy to je dáno zřejmě tím, že se nejednalo o agresivní chování. Z tohoto hlediska je pak pochopitelné, že poškozená může mít větší strach z možných následků projednání věci než ze samotného znásilnění.
25. Pokud bylo chování poškozené po jejím převozu do FN Motol neobvyklé, kdy se poškozená nechovala jako „*typická oběť znásilnění*“ (kterou dle názoru soudu definovat nelze, neboť zcela záleží na konkrétním jednání a specifikách dané osoby), pak toto může být dáno shora uvedeným, určitým obranným mechanismem, jakož i zjevně do značné míry působením alkoholu (viz znalkyně MUDr. Gayová). Nelze odhlédnout ani od výpovědi sv. G., otce poškozené, který se vyjádřil v tom smyslu, že se snažil celou situaci zlehčit, aby poškozené ulevil, což vedlo i k tomu, že ji vynuceně rozesmál. Nelze přitom odhlédnout ani od faktu, že v krvi poškozené byly nalezeny stopy po předchozím užití OPL, jejichž působení nelze taktéž zcela vyloučit.
26. Pokud se týká samotné míry ovlivnění alkoholem, soud vycházel z lékařské zprávy FN Motol v kontextu výpovědi sv. MUDr. F., kdy je zjevné, že při prvním odběru krve ve FN Motol po přijetí poškozené k ošetření, měla tato alkohol v krvi dle akreditované laboratoře 1,4‰. Znalecký posudek z oboru toxikologie vycházel až ze vzorku, který byl odebrán s určitým časovým odstupem ve FN Motol, kdy koncentrace alkoholu v krvi byla 1,14‰. Je zjevné, že v této době se poškozená nacházela ve fázi postresorpční, kdy lze dovozovat, že v době spáchání činu byla koncentrace alkoholu v krvi poškozené ještě vyšší, kdy lze hovořit s přihlídnutím k věku poškozené (a popisu jejího chování, kdy klopýtala, neudržela se na nohou a upadla) o stavu střední opilosti v době spáchání činu. Tento její stav nepochybně sám o sobě definuje stav bezbrannosti. Poškozená přesto při ohledání místa činu spolehlivě označila místo, kde mělo dojít ke znásilnění, kdy na místě byla nalezena lahev od vodky, ze které popíjeli (viz protokol o OMC a znalecký posudek z oboru genetiky), což opětovně činí verzi poškozené věrohodnou.
27. V podstatě nesporný mezi obžalovanými a poškozenou byl popis průběhu jednání do okamžiku, než opustili spirálovou točnu u stanice metra Opatov, kdy poškozená sice uváděla, že si na některé věci nepamatuje, což však může být dáno právě její mírou opilosti. V základních obrysech však byla výpověď obžalovaných a poškozené shodná, kdy to soud vede k závěru, že poškozená byla schopna rekapitulovat v obecném smyslu (s určitými pochopitelnými výjimkami) průběh večera.

28. Je nepochybné, že určitou část morální viny na skutku nese samotná poškozená, neboť to byla právě ona, kdo společně se sv. S., iniciovala první kontakt s obžalovanými za účelem (nelegálního) pořízení alkoholu. Takové jednání poškozené je nepochybně nežádoucí a v tomto smyslu musí být chování poškozené pod zpřísněným dohledem. Valnou část viny na dalším vývoji situace (pomine-li soud samotný akt znásilnění) pak však nesou obžalovaní, obžalovaný P. zvláště. Byl to právě on, kdo svolil k nákupu alkoholu poškozeným, tento jim koupil. Byli to obžalovaní, kteří pak chtěli navázat s nezletilými bližší kontakt a obě nezletilé pobízeli k pití, což vedlo k tomu, že se poškozená dostala právě do stavu střední opilosti. Je zjevné, že to byli také obžalovaní, kteří iniciovali odchod s poškozenou do přílehlého parku. Předně je třeba uvést, že poškozená k tomu zjevně neměla důvod, kdy jí prezentovaná záminka obžalovaných (že obž. S. nechce pít na veřejnosti) se v kontextu jejich předchozího a následujícího jednání jeví jako logická. Soud jako zcela účelovou vyloučil výpověď obž. P., že se mu pošk. G. nelíbila, že jí vnímal (značně) negativně. Je totiž zcela zvláštní, že by jí za takové situace v podstatě „trpěl“ a bavil se s ní téměř 1,5 hodiny (viz kamerové záznamy od prvního setkání po odchod od stanice metra Opatov). O kontaktu mezi obžalovanými a poškozenou u metra Opatov hovoří i biologické stopy zajištěné na nalezených nedopalcích cigaret. Byli to tedy obžalovaní, kteří, ačkoli nepochybně měli být těmi „vyspělejšími“, s vědomím toho, že je poškozená nezletilá, kdy museli vnímat její stav, měli celou záležitost ukončit. To však neučinili a pod záminkou dalšího popíjení v parku poškozenou odvedli.
29. Tím se soud dostává k motivaci obžalovaných. Je zjevné, že obžalovaní sice netrpí žádnou duševní poruchou či sexuální odchylkou, kdy to však neznamená, že by se nemohli dopustit sexuálního deliktu. Situaci lze nepochybně přirovnat ke známému přísloví „příležitost dělá zloděje“, kdy onu příležitost poškozená v podstatě naservírovala oběma obžalovaným svým chováním přímo pod nos. Poškozená nepochybně mohla svým chováním, kdy sama připustila, že obž. P. se jí líbil, přispět k domněnce obžalovaných, že za situace, kdy s nimi jde dobrovolně do parku, je svolná k intimnímu kontaktu. Pokud poškozená připustila, že dokonce obžalovaného P. objala, pak to nepochybně mohlo být spouštěčem jednání obžalovaných. O obžalovaných nebyly zjištěny žádné negativní informace z minulosti, kdy (vcelku nepřekvapivě) byli veškerými příbuznými označeni za vzory dobrého chování. Soud nepochybuje o tom, že skutek, kterým byli obžalovaní shledáni vinnými, je excesem z jinak řádného života. Dokonce si soud dovoluje dovodit, že v případě, že by obžalovaní znali skutečný věk poškozené, uvedeného jednání by se zřejmě nedopustili. Právě otázka vědomosti věku poškozené je jednou z nejpálčivějších otázek v projednávané věci.
30. Soud rozhodně nevyločil, že poškozená skutečně sdělila během komunikace s obžalovanými, že jí je čtrnáct let. Nicméně znalost této informace obžalovanými nebyla nijak potvrzena. Je nepochybné, že mezi poškozenou a obžalovanými byla značná jazyková bariéra, kdy navíc komunikace mezi poškozenou a obžalovanými byla roztržena do několika celků dělených komunikací s dalšími osobami, odchodem nezletilé S., popíjením z lahve vodky atd. Za takové situace nemuseli skutečně obžalovaní informaci o skutečném věku poškozené zachytit a mohli stále být v domnění, že je jí 16 let, jak jim již dříve řekla, což potvrdila i sv. S.. Tomuto jejich přesvědčení nahrával nepochybně vzhled poškozené, která je jednak na svůj věk poměrně fyzicky vyspělá (jak se soud mohl přesvědčit při jejím, byť odděleně provedeném, výslechu), jednak v daný den byla nalíčena tak, že na věk nižší než 15 let by ji netipoval nikdo (viz výpověď sv. W., sv. F.). Obžalovaní tak zjevně nepodkročili požadovatelnou míru opatrnosti, kdy nejednali ve vztahu k okolnosti zvláště přítěžující spočívající v předmětu útoku charakterizovaném jako osoba mladší 15 let ani v nevědomé nedbalosti.
31. Z výše uvedeného vyplývá, že se skutečně obžalovaní v určitý okamžik začali snažit „vytěžit ze setkání s poškozenou co nejvíce“, kdy měli důvod domnívat se až do okamžiku, než poškozenou k orálnímu styku donucením a zneužitím její bezbrannosti přinutili, že se ničeho špatného nedopouští. Rozhodně tak nelze jednoznačně říci, že průběh samotného znásilnění ve smyslu

užití násilí a zneužití bezbrannosti poškozené nějak plánovali; pravděpodobně se jednalo o určitý zkrat.

32. Fakt, že u obžalovaných při orálním sexu nedošlo k vyvrcholení, rozhodně nemá vypovídací schopnost k otázce (ne)spáchání skutku. Tato skutečnost může mít mnoho různých vysvětlení, včetně toho že k ejakulaci u obžalovaných došlo, nikoli však v ústech obžalované nebo na ní, že byli obžalovaní vyrušeni, že si uvědomili na základě určitých indicií, že styk ze strany poškozené dobrovolný není apod.
33. Na věrohodnosti poškozené s přihlédnutím k jejímu celkovému stavu (rozrušení, věk, zranění) nemění nic ani fakt, že ve svých vyjádřeních vůči svědkům mohla sdělit nepřesné či zavádějící informace, či informace, které byly nesprávně reprodukovány, nebo dokonce informace lživé. Koneckonců i sama poškozená ve své výpovědi korigovala svá vyjádření, která byla reprodukována pouze jako zprostředkované informace ve výpovědích, úředních záznamech policie či v lékařské zprávě. Pokud poškozená sdělila sv. W., že byla s kamarádkou v baru, nebyla sice tato skutečnost prokázána, nicméně nelze vyloučit, že se jednalo o určitou „informační zkratku“ v tom smyslu, že se opila. Pokud jednou zmínila, že pachatelem mohl být Rakušák, nepochybně mohlo jít o přeréknutí nebo nesprávné zachycení informace, když poškozená nadále mluvila o Ukrajincích nebo Rusácích. Pokud poškozená měla uvést, že pohlavní styk odmítla, mohlo se jednat pouze o určitou zkratku použitou lékařkou ve zprávě, kdy jakýkoli náznak nedobrovolnosti jednání poškozené mohla ona sama vnímat jako odmítnutí. Pokud poškozená sv. W. sdělila, že na ní čeká otec, jednalo se sice o lež, která však byla zjevně motivována tím, že nechtěla, aby svědek volal policii, což potvrzuje závěr o tom, že nechtěla vůbec, aby se o činu vědělo. Za takové situace je značně nepravděpodobné, že by si celé jednání vymyslela. Jak správně poznamenala znalkyně MUDr. Gayová, bylo by v takovém případě nejjednodušší a nejpřirozenější, že by si vybájila následky, či by barvitě popsala samotný akt znásilnění (třeba včetně zranění, které si však následně způsobila sama, což také zcela bezprostředně sdělila), aby dodala případné své „historce“ na věrohodnosti. Poškozená však zjevně zášť či zlost vůči obžalovaným vyplývající ze samotného sexuálního styku necítí. Bojí se pouze možných následků, jakož se i zlobí na sebe, že se přivedla do takového stavu, který s sebou přinesl následek v podobě znásilnění a zranění.
34. Soud tedy má za prokázané jednání obžalovaných, jak bylo pojato do výroku o vině. Pokud se týká prvku násilí, je tento dán samotným faktem, že poškozenou obžalovaní chytli za hlavu a tlačili ji ke svému rozkroku (nejpozději v tomto okamžiku již museli být srozuměni, že se jedná o nedobrovolný styk), kdy poškozená nebyla schopna se (adekvátně) bránit, maximálně se mohla snažit uhýbat hlavou. Nejednalo se tedy o dobrovolný styk, který by v případě felace musel být vyjádřen aktivním jednáním poškozené daným místními podmínkami, tedy zřejmě přinejmenším dobrovolným kleknutím na kolena a dobrovolným vložením penisu do úst. Otázku bezbrannosti poškozené pak soud rozebral výše.
35. Po právní stránce soud jednání obžalovaných posoudil jako zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když obžalovaní jiného násilím a zneužitím bezbrannosti donutili k pohlavnímu styku, čin spáchali jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchali na dítěti.
36. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaných, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu již s ohledem na právní kvalifikaci jejich jednání.
37. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin

- spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Zájem chráněný trestním zákoníkem musel být obžalovaným zcela zřejmý.
38. Oběma obžalovaný polehčuje jejich dosavadní bezúhonnost. Ve prospěch obžalovaných hovoří i fakt, že se jednání dopustili ve věku blízkém věku mladistvých (obžalovaný S. především). V neprospěch obžalovaných však hovoří způsob provedení činu, kdy se jednání dopustili na osobě již v podstatě zcela bezbranné, kdy k její bezbrannosti značně přispěli svým aktivním jednáním, jak je rozebráno shora, kdy navíc zřejmě již od odchodu od stanice metra Opatov zřejmě sexuální styk s poškozenou (možná v tu chvíli ještě dobrovolný) plánovali.
39. Při trestní sazbě 2-10 roků je východiskem pro uložení konkrétního trestu obžalovaným východiskem dolní hranice trestní sazby, kdy však na samé dolní hranici s ohledem na faktory zvyšující závažnost jednání obžalovaných jako adekvátní trest soud shledává trest tříletý. V souladu s podmínkami ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že trest může být uložena jako podmíněně odložený, avšak s ohledem na obecnou závažnost jednání obžalovaných vyjádřenou trestní sazbou, musí být takový trest být odložen na nejdelší možnou zkušební dobu. Soud při úvahách o podmíněném odložení trestu vycházel i z faktu, že cca 5 měsíční pobyt obžalovaných ve vazbě pro ně byl v jejich věku značným ponaučením, které by do budoucna mohlo garantovat, že se obžalovaní zdrží jakéhokoli dalšího protiprávního jednání.
40. Soud přistoupil i k uložení trestu vyhoštění z území ČR. Tento trest je odůvodněn faktem, že se obžalovaní jednání dopustili jako zahraniční „návštěvníci“ ČR, kteří by měli respektovat právní řád státu ve kterém se nacházejí, kdy pokud zde nemají žádné pevné vazby, a právní řád popruší (navíc velmi podstatným způsobem trestným ve většině civilizovaných zemích), pak je jejich setrvání či pobyt v ČR značně nežádoucí. Soud přitom vycházel i z toho, že neuvěřil, že by obžalovaní byli v ČR jako turisté, jejichž relativně dlouhodobý pobyt (na poměry Ukrajiny nákladný) zde hradily jejich rodiny, ale že se v případě obžalovaných jednalo o nelegální pracovníky. To v podstatě potvrdila poškozená, když uvedla, že obžalovaní pracují se sádrokartonem (nikoli, že jsou studenti VŠ na dovolené). Obžalovaní tedy zcela zjevně nerespektují právní řád ČR ve více směrech. Výměra trestu byla stanovena shodně se zkušební dobou, kdy takový trest dle názoru soudu odpovídá zásadám individualizace.
41. Pokud se týká výroku o náhradě nemajetkové újmy, soud shledal co do základu nárok zcela opodstatněný. Ačkoli by v jiných (obvyklejších) případech soud uplatněnou částku 50 000 Kč považoval v případě znásilnění v podstatě za minimální, specifika daného případu neumožňují takovou částku přiznat. Je třeba konstatovat, že nárok na nemajetkovou újmu nemůže být kryt poškozením na zdraví, které se v budoucnu může u poškozené projevit, kdy navíc má kryt nároky neprojevující se v majetkové sféře. Výše nemajetkové újmy musí odpovídat míře (a účinkům) zásahu do osobnostních práv poškozeného, kdy je třeba zhodnotit řadu relevantních skutečností včetně eventuálního spoluzavinění poškozeného. V případě trestného činu znásilnění přiznaná nemajetková újma má kryt ztrátu na důstojnosti, ztrátu důvěry osoby v druhé pohlaví, možný strach apod. Pokud poškozená do značné míry svým postojem a jednáním přispěla k následnému spáchání činu, kdy se sama chovala s ohledem na svůj věk přinejmenším amorálně, kdy v podstatě sama nepopisuje žádné ze zmiňovaných účinků na svou osobu, pak by bylo přiznání částky v uplatněné výši nepřiměřené. Především s ohledem na jednání poškozené, její postoj ke spáchanému činu a faktu, že (prozatím) nebylo shledáno, že by se čin obžalovaných poškozené obzvláště dotknul, soud jako odpovídající považuje přiznání částky 10 000 Kč, která dostatečně kryje v úvahu připadající újmu, která poškozené vznikla, která je dána především stresem z projednávání věci a strachem z možných následků. Nárok byl přiznán i s uplatněnými zákonnými úroky z prodlení, kdy nebylo důvodu nároku nevyhovět. Ve zbytku byla poškozená odkázána s nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze. O odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných.

Praha 29. ledna 2019

Mgr. Lukáš Slavík, v.r.
předseda senátu

Toto rozhodnutí ze dne 29. 1. 2019 čj. 73 T 4/2018 nabylo právní moci a vykonatelnosti dne **29. 1. 2019**. Připojení doložky provedla Kamila Uhrová dne 31. 1. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kamila Uhrová.